

причины присутствия руководящих мужей...
 да же бо то доволитимъ въ отпосидимъ
 дружи обохъ державъ, чтобы той
 дружи надати въ виду стремленъ и
 стращанъ заепокоения, болше урядо-
 змаганъ заепокоения, болше урядо-
 ву признаку и пригадати политич-
 нымъ авантюрикамъ, що обѣ дер-
 жавы годятся съ собою и суть одна
 кон думки на случай, на коли-бы зѣ
 веходу або заходу Европы повоста-
 вилъ небудь рухъ. Стрѣча та не може
 якій небудь нікого переймати підозрѣнь або
 впроцѣмъ нікого переймати підозрѣнь або
 впроцѣмъ Европы привыкла отъ давна до мир-
 ной политики обохъ державъ, чтобы могла чогось
 неспокоити. Стрѣча въ Гастайнѣ противо по-
 винна причинитися до успокоивъ умѣвъ и звеста
 такожъ и другі часті Европы на мирну дорогу
 такожъ до удержаня мира. О поважнѣмъ за-
 и допомогчи до удержаня мира. О поважнѣмъ за-
 гроженю мира нема и бѣды, хочъ оутъ змаганя,
 стараются мѣръ підкопати и звернути на до-
 рогу войны. Въ рѣшачнѣмъ сферахъ державъ
 монархичнѣхъ еоть однакожъ бажанье удержати
 миръ а бажанье ое еоть такъ шире, що цѣль ав-
 стрійско-пѣмочнои политики не може зовѣмъ бу-
 ти квестіонованою. — Се положенне пѣмочно-
 цѣльного органа о цѣли зѣзду монархѣвъ еоть
 надто лоне, чтобы додавати ще до него коментаръ
 и для того додамо лишъ то, що тѣ часонои були
 зовѣмъ въ правѣ, котры доказували, що зѣзды
 монархѣвъ въ Гастайнѣ еоть родомъ демоногра-
 фій противо певныхъ змаганъ Россіи и Франціи.
 Для Россіи еоть сей зѣздъ якъ-бы доказомъ, що
 де еоть трѣба тамъ еоть и двѣйка.

Россія. Въ кругахъ политичныхъ не при-
 писують подорожи мн. Герца за границю жа-
 лядо великого значеня политичного. П. Герцъ
 выѣде просто до Францезбаду и стрѣтаетъ съ
 кн. Бисмаркомъ або тутъ або коли буде назадъ
 вертати. — Россійскій амбасдоръ въ Парижи
 выѣхавъ до Петербурга и буде на авденціи у
 царя. — Нов. Варем. ударяе дуже на то, що
 правительство Россіи дозволяе прусскимъ ови
 цирамъ перебувати въ Россіи, котры выѣхали ту-
 ды, чтобы вымучити Россійскую мову и перебу-
 ваютъ теперь коло Москвы. „Нов. Варем.“ назы-
 ваетъ ихъ по просту шпіонами пѣмочками. — Вѣ-
 дельскій „Tagblatt“ приняеъ бувъ недавно вѣсть,
 що „въ славянскѣмъ благотворительнѣмъ коми-
 тетѣ“ настало роздвоенне. Одна часть сего то-
 риства хоче именно пропагувати панславизмъ то-
 варахъ православія, а друга хоче знову оста-
 вить свободу вѣроисповѣданя и станути въ звязъ
 съ польскою партією, котрой проводиремъ еоть
 маркизъ Вельполюскій.

Англія. Въ пятницу тамтого тыждя от-
 буть новый кабинетъ перше заобяване и разби-
 равъ програму надходячю сесіи парламентарнои,
 котра розпочнеа съ днямъ 19 с. м.; справу ир-
 ляндскоу порушено на заобяваннѣ лишъ мимоходомъ.
 На митингу Парлиментѣвъ въ Деблнѣхъ подѣ
 предѣлительномъ Парлеа ухвалено резолюцію то-
 го змѣту, що партія буде піддержувати права
 ирляндского народу и заявляе, що не примѣе жа-
 даныхъ мѣръ въ цѣли розвазаня ирляндского пы-
 тана, котры абъ выгяду на законодательчу и екекутив-
 ну контролю надъ справами ирляндскими давали-бы
 менше якъ билъ Гладстона. На виеоенне Парле-
 а ухвалено такожъ резолюцію, въ котрой каза-
 но, що партія уважае своимъ обовязкомъ пе-
 ресстергати правительство, що по причинѣ обя-
 жана вартости продуктівъ госиодарскыхъ чы-
 шованни не суть въ силѣ платати судово назна-
 ченій чыши а для того конче потрібна ревизія
 чышу. — Сальбернъ мае при конці сего мѣсяця
 выѣхати до Ирландіи.

Сербія. Дни 27 ячня розпочалася за-
 дана новомъ скучштину за рокъ 1886. Скучштину
 уководствувалася подѣ предѣлительствомъ най-
 старшого члена въ палатѣ, Магалиновича. Дѣ-
 лительскѣмъ предѣлительскѣмъ выбрано поо. Павловича,
 а его заступникомъ Чуцина. Межи иншими спра-
 вами радла скучштину надъ новымъ подѣломъ
 краю на округи, надъ закономъ о отягачню по-
 мѣчки на облагачіи дирекціи фонду державного
 и надъ продовженнемъ угоды съ банкомъ англій-
 скимъ що до монополю оола. Сю послѣдню справу
 отивувае однакожъ комісія финансова, а положе-
 ньє кабинету отакобъ було такъ наружене, що
 розписалася була навѣтъ вѣсть о кризѣ кабинету.
 Законъ о шодлѣ краю и продовженю монополю
 оола мусіло правительство взяти напоследокъ
 назадъ, бо не мало жадного выгяду, чтобы на-
 лата законъ сей ухвалила. Для управленія и
 експлоатативна правдыного дефициту предложило
 правительство на жадане обохъ партій выбѣр
 комісія въ 15 членѣвъ, котра мае зобратьсѣ въ
 вересию и радити надъ финансовымъ положе-
 ннемъ краю, означити правдыный дефицитъ и
 вынати способъ до грунтной санациа финан-
 сового положеня. — Партія радикальна приго-
 товлеа на половину вересия велике вѣче въ
 Крагуевацѣ а проводирѣ ея, Теодоровичъ, поро-
 билъ же кроки, чтобы узмыскати на то позволе-
 ньє отъ правительства. Тамтого тыждя закры-
 то скучштину а король приѣхавъ теперь до
 Благраду а зѣ отомъ выѣде за границу. — „Pol.
 Corr.“ подтвердае вѣсть, що австрійскій повоелъ
 въ Блаградѣ, гр. Квенегилеръ, буде перенесенъ
 въ своеа посади; бизъ приѣде что лишъ въ ве-
 ресию, чтобы вручити королеви отягачуюче его
 вѣство. Ходитъ такожъ вѣсть, що президентъ
 вѣлавету, Гарашаничъ, мае приѣхати до Вѣднѣ.

емо дуже щире прийняте. Навѣтъ тіа люде, що
 черезъ всякій интриги — знаете, зъ якои сторо-
 ны! — гадали отгновнѣно до насъ холодно, по-
 знавши насъ зъ-близьки, — привѣтали насъ сер-
 дечно и любили. По Устрахахъ гоотияи мы въ
 Чорній у о. Моголовича, потому одна часть зайшла
 до Люговнока, а друга зайхала до Лемнон.
 Тутъ приняеъ насъ дуже щиро о. Корн. Явор-
 ской, тутъ и удаеи нашъ вечерокъ знаменито.
 Салто, такои вечерычъ якъ оала „Народного До-
 му“, отогнулено намъ въ фабрицѣ целюльозы,
 котру отъ кн. Пармы вынанявъ п. Бавіе. Нѣм-
 цѣ, що администрують фабрику, пристроили оа-
 ло и постаралися о цѣле угощенѣ. Сѣбвы, му-
 зика вышали дуже красно. Гостей було множе-
 ство, а привѣтали ихъ о. Яворскій дуже хоро-
 шою промовою въ рускомъ и пѣмочкѣмъ языкѣ.
 Та про те ширше напишемъ позыйше. Нышъ опи-
 чивасмо въ Турцѣ, выгядно розмѣщонъ по до-
 махъ. Погода намъ доси свѣрла, хочъ небо бу-
 вало захмарене.

(+) Народно рускій театръ дае теперь предта-
 вленя въ Подволочискахъ.

— Д-ръ Исидоръ Шараневичъ буде продовжати въ
 мѣсяци вересия дальшй свои отудіи надъ розко-
 пами въ Галичи. На тую цѣль одержавъ отъ
 краевого Выдѣлу 100 ар.

(+) Совѣтъ повѣтовомъ „Народномъ Торговлѣ“ въ
 Рогатинѣ постановивъ все товары для своего склепу
 сироважувати толькы зъ головнои „Народной
 Торговлѣ“ у Львовѣ.

— Чи цесарь отѣдае Львовѣ и Стрый, прибувши
 на маневры до Любля, доси — якъ пашуть зъ
 Вѣднѣ до „Ozas y“ — на певно ще не звѣсто.

То певно, що буде въ Городку, бо того вымаги-
 ть будутъ маневры.

— Д-ръ Юсефъ Ковшевичъ именованый старшимъ
 лѣкаремъ при гарнизонѣмъ шпитали ч. I у
 Вѣднѣ.

(+) Звертаемо увагу П. Т. Читателямъ на обширну
 отудію экономичну „Ярмарки и торги на Поку-
 тѣ“, котру починаемо мѣтити въ нынѣшнѣмъ
 чюлѣ „Дѣла“. Еоть се плѣдъ довголѣтнихъ до-
 слѣдовъ одного нашего народолубца. До нашой
 экономичной работы треба намъ попередъ всего
 добре познати фактичный станъ краю — и мы
 мусимо горячо бажати, чтобы въ каждой сторонѣ
 Галичины нашъ народолубецъ поробилъ такъ роз-
 слѣды.

(+) Рядъ статей въ „Дѣлѣ“ подѣ заг. „Дѣщо о
 Мазурахъ“ звернувъ на себе особливо увагу поль-
 ской публики. Кѣлька часонои перепечатало зъ
 неи деякі отуги оъ оправдываннѣ докораи
 Полякамъ. Одна часонои пише: „Слова отаей,
 повнй правды и духа, заслужують на то, чтобы
 ихъ повторили всеа прѣма польскій, а Поляки
 взяли собѣ ихъ до сердца.“

(+) Выѣздъ кружка галичскихъ копальниковъ нафты
 до Америки. Въ недѣлю переѣздила черезъ Львовѣ
 громадка копальниковъ нафты зъ Слободы рунгур-
 ской подѣ проводомъ инжинера Рагера до полу-
 денной Америки, именно до республики Арге-
 нтинской до кѣлька миль за Мендозою маюгъ
 копати нафту. Тамъ же пробувае найбільшй
 знатокъ покладѣвъ нафтовыхъ, и молодъ
 галичскій геологъ Зуберъ. Неоднѣмъ оытае:
 по що ажъ зъ нашой Галичи оправдуюгъ ко-
 пальниковъ до Америки? чому н. пр. не Нѣмцѣвъ?
 Тожъ мы ое пояснимо. Дѣло — ирадити туда
 робучі оилы, поручено одному професоруи зъ
 Карлсруге. Овъ въ той цѣли познакомився съ
 копальникъ нафты въ Пенсильваніи, въ Баку и
 Галичинѣ, — и копальнѣ въ Слободѣ рунгурскій
 признавъ найкрасшымъ, отже и порадивъ зъ
 отгамъ взяти копальниковъ. Заключено отже съ
 ними угоду на одинъ рокъ дуже коротку. Для
 всеахъ залачено дорогу. Инжинеръ Рагеръ зго-
 двояъ за 10.000 ар. а каждый гѣрникъ за 200 ар.
 мѣсячно и удержанье. Геологъ Зуберъ пред-
 ложено катедру геологіи въ Буенос-Айресѣ за
 4.000 долларѣвъ рѣчно. Межи иншими выѣхавъ
 туда Руонъ Харжевскій, гѣрникъ, знаменитый
 вертѣльникъ. Въ Слободѣ рунгурскій — якъ намъ
 розказувано — починають вже й Русины брати-
 оа до гѣрничества нафтового (зъ початку отягачи-
 оа) и показуюгъ незвычайно зручными и при-
 нятнѣшнѣмъ работамъ.

— Конкурсъ стипендіи. Соборъ перемыского
 катедр. крылоса руского оголошуе конкурсъ на
 6 стипендіи по 100 ар. зъ фундаціи бл. п. Ма-
 тей Добрянского, назначеныхъ для учениковъ
 перемыского гимназіи, а именно для 4 сирѣтъ о
 священникахъ и для сыновъ дяковъ. О отнеидіи
 тѣ могутъ убѣдятся уч. отъ II до VI класѣвъ
 включно. Належно удокоментованъ поданя треба
 выносити до обора катедр. крылоса въ Перемышлѣ
 до 8 вересия с. р.

— Несподявана спадщина! Пѣоля урядового доне-
 сѣи ц. к. конзуляту въ Гаваннѣ, померла тамъ
 безъ завѣщаня Олена Маковѣичукова, родомъ зъ
 Любовець коло Заболотова, лишивши маестку до
 140.000 ар. Она удержувала въ Гаваннѣ гоотини-
 цю. Сума тая припадае въ наслѣдствѣхъ набли-
 шимъ своимъ покѣднѣмъ, котры проживаютъ въ
 селѣ Тулуковѣ, коло Заболотова; покѣднѣа лише-
 а значно большій маестокъ, але рѣшту роздірали
 домѣвники, бо она була сама одна, а мала при-
 собѣ лише 2 ятну дѣвичку Марію, котру при-
 няла на выховокъ. Дѣвичку тую выловяе кон-
 зулятъ подѣ догядомъ отбугунки до Галичины.

(+) „Зреформовані“ Сзуитамъ Василіане показуюгъ
 загорѣлыми „патриотичными“ польскими, — каже-
 мо навѣтъ „патриотичными“, бо не „патриѣтъ“ але
 „патриотичнѣ“ польскій гордять русскимъ языкомъ,
 хочъ-бы его и знавъ. Огожъ „Нов. Проложъ“ мае,
 видно, яковъ доказъ на то, що „зреформовані“
 о. Юсавагъ Франковскій, игуменъ въ Подгѣрцахъ
 коло Золочева, на надослане ему руске писмо
 отписавъ, чтобы до него не писати по руски, але

по польски. Мы знову знаемо зъ зовѣмъ певного
 жерела, що у „зреформованого“ игумена мона-
 стѣра въ Гогошѣ, о. Тыбинки, языкъ польскій —
 розговорный, не лише съ польскими панами та
 панями, що ѣздять до него зъ околицѣвъ, але и съ
 службою, чюго рускою... Щѣ зъ того шорядку
 по коридорахъ та келіяхъ въ монастыри Добро-
 мильскѣмъ? Треба дбати и о порядокъ въ голо-
 вахъ та сердцахъ тыхъ, що поддаются реформѣ...
 Треба тыхъ отцѣвъ учити любви своего рѣдного
 народу и его мовы! Намъ не здаеся, чтобы св.
 отецъ, постановляючи реформу Василіанъ, мавъ
 на гадцѣ реформу въ душѣ политичнѣмъ...

— Законны мандаты посылы до Рады державной:
 гр. Мірошевскій зъ сельскои куріи округа Кра-
 ковского, и Стан. Малебскій, зъ куріи панѣвъ
 рѣдѣвского округа, по именованю его професору
 права цивильного въ Краковѣ.

(+) Мѣсто Львабѣ росте и краснѣ новыми пышны-
 ми будынками. Сего року, зъ замѣтнѣйшихъ бу-
 дынокѣвъ, отроится; будынокъ дирекціи руху
 входно галичскихъ вѣздыци (противо камы шча-
 пачи); будынокъ львовской репрезентациа кра-
 ковского товариства обезпеченъ (притыкае до бу-
 дынку Выдѣлу краевого); зачинаются подготво-
 вленя до будынѣвъ краевой дирекціи почтъ и теле-
 графу (на грунтѣ руской дух. семинаріи); зъ на-
 мѣтничества отойшли вже до Вѣднѣ планы на бу-
 дѣлю для умѣщеня судѣвъ; оми дѣлами комісія
 зъ Рады мѣста Львова ухвалила будову польского
 театру и вже въ бюджетѣ на р. 1887 буде
 вставлена отгновѣдна на тую цѣль квота; дальше
 мѣсто мае выставити будынокъ на умѣщенне
 шкѣлъ жѣночыхъ, а державъ знову будынокъ на
 умѣщенне польской гимназіи; такожъ еоть про-
 ектъ взнести будѣлю для мѣского музея проми-
 слового и на умѣщенне тамъ такожъ фаховыхъ
 шкѣлъ промысловыхъ и школы торговельной.

— Брѣве для Сзуитѣвъ. Папа Левъ XIII, жалѣю-
 чи надъ гнетомъ, якогъ дознають Сзуиты въ ин-
 шихъ краяхъ по-за Галичиною, затвердавъ не-
 давно окремымъ брѣвомъ вѣсть права и привилегіи,
 наданіи ому товариству давными папами. Особи-
 во же затвердавъ папа Левъ XIII буллію Пія VII
 зъ р. 1814 котрою той папа забѣвъ брѣве папы
 Климента IV, що въ 1773 р. заказавъ бувъ се
 товариство въ цѣлѣй Европѣ. Брѣве папы Льва
 XIII еоть въ теперѣшнѣй порѣ много-значущимъ
 явищемъ. Папа хоче очевидно дати сѣбѣтѣи до-
 казъ, що тѣ, котры оспѣивали певныхъ змѣнъ,
 въ дотеперѣшнѣхъ наирамахъ управы католицкой
 церкви, не мали зовѣмъ подставы до того. Брѣ-
 ве буде очевидно знакомѣ для всеахъ властей
 церковныхъ, а становище товариства Иуоусовой
 станеа теперь супротивъ свѣтского духовенъ-
 ства и чинѣвъ монашескихъ ще оильнѣйшымъ,
 якъ доси.

(+) Зъ Коломыи пишутъ намъ: Въ понедѣлокъ
 мнѣ тыждя отбулася въ тутешнѣмъ судѣ окру-
 жнѣмъ розправа апелляціи п. Антона Сѣнатовича,
 звѣтного депутата громады Жабѣ, и его мате-
 ри, засудженыхъ оудією въ Косоовѣ на 4 мѣ-
 сѣць арешту за то, що будъ-то прилюдно слово
 „комисаръ“ умысно перекрутили на звучаще не-
 мило. Збѣзана свѣдѣкъ була неодностайнѣ. Три-
 буналь змечивъ вымѣръ кары на 1 мѣсяць.

(+) Въ справѣ узавненя жандармеріюи людей зъ
 Жабѣ отбали мы доносъ зъ Косоова, и бачимо зъ
 неа, что всеахъ узавненыхъ — кромѣ одного Ан-
 тона Сѣнатовича, котрый оидать въ вѣздыци въ
 Коломыи — вышустивъ оудѣ на волю. Цѣкаві
 рѣчи про оособѣ узавненя людей жандармами от-
 кладаемо, за для недоотачи мѣдои, до другого разу.

— Зъ Любля пишутъ намъ: Не знаемо, якъ въ
 давнѣйшихъ лѣтахъ, але въ сѣмъ роцѣ въ ту-
 тешнѣмъ куцельнѣмъ закладѣ не видно большого
 руху. Гостей не много, а найбільшій контин-
 гентъ даюгъ жиды, мѣжъ котрыми хорыхъ на
 гостецъ найбільше. Зъ Русинѣвъ пробувало тутъ
 кѣлькокъ священникѣвъ, урядникѣвъ и учителей.
 Число гостей збѣльшася лишъ въ недѣлѣ и свя-
 тоцнѣ днѣ, въ котрыхъ урядкуюгся вечерки и
 балѣ. Куцельный закладъ мае свою капелю, ко-
 тра отъ 9. годины рано до 7. вечеромъ грае до-
 сытъ хорошо и яко-такъ упрягнѣе гоотямъ ску-
 чне житье. Хто хоче забавитися, шукае товари-
 ства и або грае въ карты, въ билляръ, въ кру-
 глѣ, або стрѣлае зъ флюбертовѣвъ. Все однакъ
 обчислене на вымыскане. Читальня тутешна мае
 кѣлька щоденныхъ часоноиныхъ польскихъ, а зъ
 рускихъ предлавила лише одну, и то такую, що
 мало хто ей до рукъ бере. „Дѣло“, що прихо-
 дить до Любля въ трѣхъ примѣрикахъ, пере-
 ходять зъ рукъ до рукъ. Любля — село велике,
 але порядковъ великихъ мало! Уже сама руска
 напись на таблицѣ села оригинальна: „Любля
 Великій“. И провѣта громады не поступае въ пе-
 редѣ, якъ бы могла и якъ бы треба. Вправдѣ
 еоть тутъ церковь съ добрымъ парохомъ и про-
 повѣдникомъ, еоть и школа съ рѣвножъ добрымъ
 учителемъ, однакъ выразныхъ слѣдѣвъ ихъ дѣя-
 тельности не доглянешъ, бо по нынѣшній день не
 заявляе тутъ нѣхто основаньемъ громадскои
 читальни, де бы читати умѣючѣ селѣне черезъ
 читанне просвѣтныхъ книжочекъ и газетокъ доу-
 чувалася и просвѣчала оя дальше. Въ цѣлѣмъ
 Любля Великомъ и оусѣдѣмъ Малѣмъ не паш-
 сябъ по нынѣшній день щира душа, котра-бъ
 олобъ селамъ съ численными громадынями пода-
 духовый кормъ черезъ заснованне читальнѣ. Тымъ-
 часомъ Любля що-разъ болше жидоватѣе, що-
 рокъ болше нализатъ тамъ жидовы на загороды
 христіанъ. Въ Любля, де народъ моральный и
 побожный, дальшѣмъ легко завести такі порядки,
 якъ бачимо въ другихъ навѣтъ богато менчихъ
 селлахъ, але до патриотизмъ передовыхъ людей
 окауеаеа такожъ дѣломъ.

— Часопись „Kurjer Lwowski“ довѣдила вже при-
 тностию за свою оппозицію неслухливѣсть и

неосмирѣсть. Поминувши вже то, що бюро адми-
 нистраціи тои часонои частенкѣ навѣщавъ
 любѣ гостѣ — урядники финансовъ, полючаи за
 неостемплованными примѣриками, — львовка ди-
 рекціа полиціи забороняла продавати „Kurjer-a“
 на дѣборцѣ вѣздыци.

— Огонь. Дня 9 л. с. м. згорѣла въ полудне
 значна часть села Надичѣ, коло Куликова. Причи-
 ною огио були дѣти полишевѣ безъ дозору въ
 хатѣ. — Въ Жовквѣ згорѣло д. 7. с. м. по по-
 лудни на передѣлѣмъ Винникахъ кѣлька хатъ и
 отодола, отъ котрой пошовъ огонь. Огонь бувъ
 поджогеный пинимъ братомъ властительнѣи ото-
 долы. Обоихъ арештовано.

— Испытъ дозрѣлости въ Брѣдахъ розпочавоа д.
 26 м. м. и тревать 5 днѣвъ. Зъ 5 рускихъ аби-
 турентѣвъ здала: Юл. Кузьмовичъ (отлично), Ив.
 Сухаровскій, Никола Малый, и Яковъ Зробонъ.
 Одногю репробовано на 6 мѣдѣвъ.

— Стипендію имени Каролины Галичской въ квотѣ
 105 ар. рѣчно, надало намѣстничество на предта-
 вленне Ставроу. Института почаша отъ II по-
 року 1886 Володимирова Литвиноскоу, отудентовъ
 правничого выдѣлу у Львовѣ.

— Проф. д-ръ Калужничій въ Черновець выѣхавъ
 мнѣ мѣсяци въ Лемковщину робити отудіи надъ
 лемковскимъ нарѣчѣмъ. Уже отъ трѣхъ недѣлъ
 отбувае отъ подорожѣ отъ Люговнока и Бали-
 города ажъ по рѣку Попрадѣ.

— Курсы науки зручности въ Сокалѣ. Въ сокаль-
 ской выдѣловѣ и промысловѣй шкѣлѣ устроено
 сего року въ мѣсяци лишю для народныхъ учи-
 телѣвъ курсъ науки зручности въ работахъ сто-
 лярскихъ, токарскихъ и т. п. Въ томъ курсѣ
 вляа участь 42 народный учителя; зъ тыхъ 37
 було зъ шкѣльного округа сокальского. Участники
 курсу працювали по 7—10 годинъ на день по-
 жемъ, долотомъ, пильникомъ и т. д. дуже охочо
 и докладно. Директоръ школы Седмоградъ замыкае
 каждый тыждень теоритичными выкладами. Въ
 часѣ курсу учителей виробляа 1200 предметѣвъ
 пѣоля моделѣвъ школы сокальской.

— Насѣднѣи дефракціи. Бурмастръ мѣста Тѣ-
 шанова, властитель села Жукова, Ив. Сандеръ,
 здефракдувавъ за часть своего урядованя 5516 ар.,
 а не будучи въ силѣ ихъ отдати, выѣхавъ до
 Вѣднѣ и тамъ отобравъ собѣ жатье. Село его еоть
 такъ задовжене, що громада не може своен отра-
 ты на нѣмъ пошукати.

— Зъ Тернополя пишутъ намъ: Въ шпитали вой-
 скомѣмъ въ Тернополи умеръ Яковъ Осадца, ро-
 домъ зъ Ягольницѣ, драгонъ, отаціонованый въ
 Ходачковѣ великомъ. Хорого привезено до шпи-
 тали д. 8 л. с. м. въ ночи, а по улывѣ двохъ
 годинъ сконавъ.

— За вербованне дѣтчатъ до Америки, котре выкрыла
 олучайно львовка полиціа и перешкодила оѣй
 огнѣной эмиграци, аранжованѣй Юсефъ Фельдотъ,
 Ицкомъ Кауферомъ и Розою Лихтеровою, засу-
 дивъ д. 5 л. с. м. львовскій трибуналь за про-
 вину публичного насилія Юсефа Фельда на 10
 мѣсяцѣвъ тяжкой вѣздыци съ постоомъ що тыждя,
 Ицка Кауфера на 9 мѣсяцѣвъ, а Розу Лихтеръ
 зъ уваги на малу дитину на 6 мѣсяцѣвъ вѣздыци.

(+) Погромы жидѣвъ знову проявились на Украинѣ
 въ повѣтъ уманьскѣмъ. Въ мѣсточку Торговици жѣ-
 ки-селянки почали дегтемъ обливати матеріи въ
 жидѣвскихъ склепахъ, мотаячися за то, що будто
 жиды не олухаютъ указу царевон, котра мала
 наказати, чтобы жиды не брали дорожке за ма-
 терію, якъ по 5 копѣекъ за аршинъ. Хлопы при-
 шли жѣнкамъ въ помѣчь, почалася бѣдка: жидамъ
 выбивано ойна, ломано мебѣль, выношено все на
 улицу и поливано наетою. Полиція не могла да-
 ти рады, тожъ возвано войско. Зъ Кіева выѣхавъ
 туды самъ губернаторъ, бо кажуть, що и въ о-
 колицѣ Торговицѣ громлено жидѣвъ. Въ Торго-
 вичѣ арештовано до 80 людей. Кіевскимъ газе-
 тамъ цензура забороняла писати о тыхъ погро-
 махъ.

— Нѣмечина тратить сего року богато знаме-
 нитыхъ мужѣвъ зъ поля науки и шгуки. Въ най-
 повѣйшихъ часахъ померло: олавный маларъ и
 оторичныхъ образѣвъ Пилотъ и олавный истори-
 къ литературы Вильгельмъ Шереръ.

— Дрѣбнй вѣсти. Цесарь дарувавъ громадѣ Щу-
 ровичѣ, пов. бродского, на будову церква 100 ар.
 — Мичушого тыждя приѣздивъ до Галичины
 и на Буковину, делегатъ мнѣ. торг., совѣтникъ
 двору, и Кохъ для наряды въ справѣ будовы
 домѣвъ для почтъ и телеграфѣвъ у Львовѣ, Кра-
 ковѣ и Черновцахъ. — Цесарь дарувавъ кару
 вѣздыци 8 вѣздыци въ Ставиловскѣй а 14 (8
 мужчанамъ а 6 жѣнкамъ) у Львовѣ. — Въ На-
 колаевѣ агнувъ робѣтникъ Ант. Савулякъ отъ
 удару въ груди дышломъ переѣжающого Ицка
 Трагна. — Сегодня о 8 год. вечеромъ отбуеа
 въ Уооеньскѣй церкви вѣчанье п. Малишевского,
 убѣдчелого богослова, съ панію Поховскою. —
 Командуючій генералъ зѣ Львова кн. Виртем-
 бергъ отѣдавъ оми днѣми мѣсто Стрыи у оев.
 намѣстничества Мѣхля информувавоа отагѣ Стрыи
 по пожарѣ, чтобы оибѣла эдати о томъ справу
 цесаревнѣ.

Вѣсти зъ Авр. Львовской и Станислав.

Презенту получили оо. 1) Мах. Соловка на
 Пацкѣ въ; 2) Вао. Жилавыи на Хомлякѣ въ;
 3) Теодоръ Турула на Увн олу; 4) Рома-
 нъ Литвинювъ на Лѣскѣ.
 На конкурсѣ до ч. 4903 д. 3 л. серния розпи-
 саноа пар. Вишѣмъ ка маля, дек. городец-
 кого, над. прав., съ речанцемъ до 3 л. жовтня с. р.
 Въ пропозиціи приняты: I. На Глубоке
 оо. 1) Юо. Смолянничій, II) Теодос. Авдиновичъ,
 III) Емил. Андруховичъ; 4) Корн. Скоморовскій,
 5) Илар. Сѣвичковскій, 6) Емил. Левичій, 7)
 Володим. Озаркевичъ, 8) Юванъ Стеблецкій, 9)

НОВИНКИ.

